

slaget om Tinglæsningsafgifterne. Det gælder for Røsten flere af de Lovforslag, som vi behandlede samtidig i de Dage. Der er saadanne Ord som „erlægge“, „erlægges“ og „erlagt“; de staaar 23 Gange i forskellige Paragraffer i denne Lov. Saa staaar der i samme Forbindelse saadanne Ord som „svære“, „svares“, „betale“ og „betales“, og det er en Mærkelighed, at man skal have den Slags Udtryk i Lovene. For at nævne et andet Ord, skal jeg tage Ordet „Gebyr“. Det forekommer i alt 11 Gange, i en enkelt Paragraf 10 Gange, og saa slutter mærkelig nok den sidste Paragraf — det er vist § 27 — med: „uden Betaling“ ganske i samme Forbindelse som den har haft: „uden Gebyr“.

Jeg tror, der er to Ting at iagttage ved dette Gennemsyn, dels Hensynet til den almindelige rent sproglige Bygning, og dels Hensynet til at rense ud en Del af de halvfremmede Ord, om man saa vil kalde det, navnlig Fortyskninger, og ogsaa de helt fremmede Ord, som mange Steder kunne undværes. Her er ikke Tid til at komme ind paa Enkeltheder, men jeg skal nævne adskillige Ord, som allesammen findes i Lovforslaget om Tinglæsningsafgifterne, og som jeg tror, man med nogenlunde Lethed kunde ombytte med danske Ord i de fleste Tilfælde. Der er saadanne Ord som Korporation, Institution, Resolution, Legitimation, Protokol, Protokollation, Jurisdiktion, og saa er der endelig saadanne Mærkeligheder som Ordet „Panteprotokoller.“ I en anden Paragraf staaar der foruden „Panteprotokoller“ ogsaa „Pantebøger“; der staaar ogsaa „protokollere“, men derimod staaar der i andre Tilfælde Udtrykket „Bogføring“. Det er ogsaa en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa.

Jeg har bedt om Ordet for at bede Udvalget ved Behandlingen af kommende Lovforslag og ved Behandlingen af Lovforslaget om Tinglæsningsafgifterne at være opmærksom paa dette, baade med Hensyn til Sprogets Bygning og ogsaa med Hensyn til Udrensningen af de grimme halvfremmede Ord — det er næsten de værste — og ogsaa af de helt fremmede Ord; de ere knap saa slemme, for det ved man da, hvad er, men navnlig de halvfremmede Ord, som man søger at skaffe dansk Indfødsret, skulde man se at komme bort fra. Med disse Bemærkninger vil jeg udtale min Anerkendelse af det Arbejde, det sproglige Udvalg har gjort; det har jo, som den ærede Ordfører sagde, Krav paa at blive opfattet som et staaende Udvalg, og det har ogsaa den Pligt virkelig

at føre dette Arbejde videre, indtil vi naa til, at det gør dette Arbejde ved alle Lovforslag, ikke blot i enkelte Tilfælde, som det tidligere er sket, hist og her, men til daglig Brug. Jeg vil dernæst anbefale, at man ved kommende Lovforslag gør dette Arbejde ved anden Behandling.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Nu har Sprogudvalget altsaa faaet Anvisning paa et Arbejdsfelt, og her er der da adskilligt mere at gøre end paa det Omraade, hvormed vi her beskæftige os. Jeg nævnede før, at der af Sprogudvalget var stillet 42 Ændringsforslag, og sagde: hvorfor skulde man ikke nøjes med de 40 eller gaa op til 50? Jeg vil foreslaa, at man nøjes med de 40 og altsaa stryger de to, Nr. 18 og 36, eller, hvis det ikke maatte ske, at man saa tager 50, saa vi faa et Multiplum af 10. Jeg vil haabe, at den ærede Ordfører vil erkende, at mine Bemærkninger havde adskilligt paa sig. Jeg vil derfor henstille til den ærede Ordfører at tage de to Ændringsforslag tilbage; man opnaar saa ogsaa den Fordel, at man kommer til et lige Tal, der kan deles med 10.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) var forbavset, og han udtrykte sin Forbavselse i ret stærke Ord. Jeg maa sige, at jeg er forbavset over det ærede Medlems Forbavselse. Thi hvad udtalte jeg ved anden Behandling om det paagældende Forhold, om Spørgsmaalet angaaende Vandprocenten og om Landbrugsministerens Beføjelse til efter Indstilling at nedsætte denne Vandprocent? Jeg erklærede, at jeg vilde medvirke til, at der kunde blive Enighed mellem Udvalget indbyrdes og mellem Udvalget og mig om en Ordning, hvorefter Ministeren, naar der forelaa Indstilling fra Mejeribrugets Organisationer, fik Bemyndigelse til ved Anordning at fastslaa en lavere Vandholdighedsprocent end de 16, som gælder efter dette Lovforslag. Men andet og mere har jeg ikke sagt og ikke kunnet sige. Det er jo givet, at jeg ikke vilde stille et Ændringsforslag, som Udvalget eller dets Flertal ikke vilde tiltræde. Det har vist sig, at der ikke var den Stemning, som jeg i det Øjeblik, da jeg udtalte mig, som jeg gjorde, formodede, at der var, og derfor kunde jeg ikke stille noget Forslag, men mit Tilsagn stod jeg ved, ogsaa under Forhandlingen med den ærede Ordfører, og vilde have staaet ved det fremdeles, hvis der virkelig hos Udvalget eller hos et overvejende Flertal i Udvalget